

Keresztény teológia - vagy filozófia - az eredeti zsidó vallás alapján

Összeállítva az ANTICA NAMUR 2021 alkalmából



*La Danse - Charles Samuel (1862 - 1935), belga főiskola 1913
vásárolt: Fr. Janssens van der Maelen, Brüsszel 2020*

Két melléklettel: a 2. oldalon az eredeti zsidó vallásról és a 12. oldalon arról, hogy a fiatalokat és különösen a magas erkölcsre hajlamos lányokat hogyan küldik - kulturálisan - rossz irányba.

Megjegyzés: A koncepció elsősorban fiataloknak szól. Nekik pedig nagyon részletesen és érthetően kell mindent leírnom, mert ha nem teszem, akkor megint elrontják az egészet!
ungarisch

Az eredeti zsidó vallás az időtlen felvilágosult vallás par excellence. Jézus itt szembeszökő hanyatlással találkozott.

Teljesen nyilvánvaló, hogy az ilyen visszaélés, amivel ez a házépítő Jézus találkozott, valójában egyáltalán nem volt megengedett, különösen a zsidó vallásban! Mert éppen a zsidó vallás az egyetlen olyan vallás, amelyeknek vannak olyan értékfelfogásai különösen a nő helyzetére vonatkozóan is, amelyek abszolút pozitívak, és amelyeket egyetlen más vallás sem tud nyújtani!

A zsidó vallás azonban eredetileg egyáltalán nem vallás volt, hanem egy nagyon felvilágosult és humánus életszemlélet, még a mai értelemben is. Az epilógusra is utalok. Minden csak akkor vált tipikus vallássá, amikor az életszemléletet elfelejtették vagy elnyomták, valószínűleg azért, mert azoknak, akik hamarosan hatalomra kerültek, így több előnyük volt (ahogy ez minden vallásban megtörténik egy bizonyos ponton). **Egyébként az eredeti zsidó vallás** (vagy csak az élethez való hozzáállás) **az egyetlen vallás** (hogy itt mindenképpen a "vallás" kifejezést használjuk):

- **Ami az igazi monogámiáról szól.** A nem erőltetett, hanem teljesen önként és örömmel megtörténő és törekedett monogámiára gondolunk, amelyet szintén nem csak a házasság után élünk meg, hanem arra a monogámiára, amely szintén valóban valódi, hogy egész életünkben csak egy szexuális partnerünk van (kivéve özvegyesség esetén). Ez tehát azt jelenti, hogy nemcsak arról van szó, hogy ebben a monogámiában élünk, hanem már a házasság előtti, a hajtásokról való lemondással történő felkészülésről is. A monogámia erkölcsét tehát elég vonzóvá kell tudni tenni ahhoz, hogy a fiatalok számára kívánatos legyen.
- És ha ezt a monogámiát valóban általánosan megéljük, akkor megvalósul az emberek félelmek nélküli és felhőtlen emberségben való harmóniájának víziója is, **amelyet a meztelenség paradicsomi utópiája konkretizál.** A Biblia paradicsomtörténete tehát soha és sohasem tekinthető történelmi eseménynek (ahogy más korai történetek, például a teremtéstörténet sem). A szerzők, akik talán 3000 évvel ezelőtt írták, biztosan nem tekintették "szó szerintinek", ahogyan azt a múltban tanították nekünk a gyermekeink vallásóráján, és ahogyan egyes szekták még ma is látják és tanítják. Inkább a prostitúció ellen szól a történet, a termékenységi kultuszokban egyes istenségek tiszteletére, amelyek a történet megírása idején elterjedtek voltak (lásd 50. o.) - egy ilyen termékenységi istenség áll tehát a kígyó mögött. A nemi közösülésen keresztüli "imádat" természetesen az igazi monogámia utópiájának megsértését is jelenti, és ennek következménye a "testrészeket rejtő szégyen" (röviden: TRS). Ez tehát azt is jelenti, hogy az Ádám és Éva-elbeszélés állítása szerint ez a szégyen szükségtelemmé válik, amint megvalósul a valódi monogámia utópiája.

Az Istenbe vetett hit ehhez képest inkább másodlagos. Mert egy istent alapvetően csak azért építettek, hogy a monogámia eszméje mögött a saját népének tekintélye legyen, és hogy legyen egy érvük a többi istennel szemben, akiknek ezek a kis emberi kultuszok állítólag imádni kellett.

- A zsidó vallás mindenekelőtt az egyetlen olyan vallás, **amelyben a nőnek is joga van az orgazmus megéléséhez**. Ahhoz, hogy a valódi monogámia valóban működjön, természetesen fontos, hogy a nő szexuális téren is kiteljesedjen, azaz, hogy ő is átélje az orgazmust. Ez nem az orgazmust jelenti, ahogyan azt a pszichológus Wilhelm Reich látja, amelyet mindenféle technikai trükkökkel el lehet érni, hanem olyan orgazmust, amely szinte spontán módon, két ember lelkének harmóniájából, illetve affinitásából fakad, azaz csak a legkönnyebb érintésekkel és mindenekelőtt behatolás nélkül, elvileg teljesen felöltözve is. (Megjegyzés: Ez az orgazmus ma is cél kell, hogy legyen, mert a DIE WELT című újság információi szerint a nők legalább kétharmada soha nem éli át az orgazmust!)

Ha ez nem egy nagyszerű vallás, amit annak idején az embertelen vallások ellen találtak ki, és ami ma meglebbe a stuff, hogy legyőzzön minden más vallást, ami végül is elég gyakran csak az elszenvedett traumák kultivációja, párosulva folklórral és babonával (amihez aztán üzleti érdekek és hatalmi struktúrák és a másoktól való elhatárolódás igénye jön)! Az a benyomásom, hogy általában még a zsidóknak sincs fogalmuk erről.

Jézus idejében az volt a probléma, hogy ez a zsidó "eredeti vallás" az ő idejében már nyilvánvalóan "eltemetve" volt, vagy legalábbis nagymértékben a feledés homályába merült, és ezért az akkori hatóságok közül sem törődött vele senki, akinek akkoriban szava volt. A zsidó vallás nagyrészt megmerevedett a kultuszban - és a szexuális visszaélések szinte már normává váltak. Tehát ennek a házépítő vagy vállalkozó Jézusnak (a "vállalkozót" lásd a következő pontban) találkoznia kellett ezzel, és látnia kellett az égbekiáltó ellentmondást a zsidó vallás állítása és valósága között, és megpróbálta az eredeti vallást újra életre kelteni. Biztosan nagyon jól jött a normális társainak, de biztosan sokan voltak olyanok is, akiket egyáltalán nem érdekelt pontosan ez a dolog.

Mindenesetre teológusi tudással és 30 éves tanári szakmai tapasztalatom után megpróbáltam a régi zsidó utópia eszméit pozitív koncepcióvá ötvözni ebben a munkában, hogy azok a fiatalok számára is elérhetőek legyenek. Mert a fiataloknak még mindig vannak ilyen utópiákról szóló eszményképeik, és szeretnék megélni őket, ha tudnák, hogyan.

És azt hiszem, itt sem járok rosszul, lásd a szám második részét! Sajnos azonban, amikor tanár voltam, még nem volt minden teljesen kidolgozva.

Magyar: Isten görbe vonalakon is egyenesen ír: a hit ellenfelein keresztül az igazi Jézushoz.

Egy teológia és egy hitfelfogás a valódi Jézus szerint - ítélje meg maga!

Az igazi Jézus valószínűleg inkább egy tipikus oknyomozó újságíró volt (ahogy ma mondanánk) - és emiatt meg is kellett halnia. Ezt követően ellenfelei úgyszólván tökéletesen meghamisították.

Elég sok kritikus van mind az egyházaknak, mind általában a keresztény hitnek, akik azt mondják, hogy az egész keresztény vallás üres fantázia, tehát többé-kevésbé kitalált, alapvetően hazugság és csalás.

Ezek a kritikák nyilvánvalóan nagymértékben, sőt a lehető legnagyobb mértékben lepattannak a teológusokról és az egyházak más képviselőiről - nagyon gyakran úgy tűnik, hogy nem vesznek róluk tudomást, és így nem is törődnek velük. Ugy folytatják, mintha minden, amit kutatnak és hirdetnek, szilárd talajon állna.

De úgy gondolom, hogy a keresztény vallás és egyház kritikusai között vannak olyan komoly tudósok, akiket mindenképpen komolyan kell venni. Nem felel meg talán még az Istenbe vetett jóhiszeműségnek is, ha bízunk abban, hogy valami pozitív dolog fog kisülni belőle a hitünk és így az egyház számára is, ha ilyen komolyan veendő kritikusokkal foglalkozunk?

Itt különösen háromra gondolok:

1. Karlheinz Deschner (1924-2014), aki végül is teológiát, filozófiát, irodalmat és történelmet tanult - és doktorált is. "Der gefälschte Glaube - die wahren Hintergründe der kirchlichen Lehren" (A hamis hit - az egyházi tanítások valódi háttere) című könyvében leírja (ahogy egyébként mások is), hogy a hit tartalmának nagy része az ősi, nem keresztény vallásokból származó plagizálás, mint például a szüzi születés vagy az isteni atya általi nemzés, Isten fiú



És íme három kép, amelyek azt illusztrálják, hogy a keresztény "hitigazságok" más vallásokból származó plagizálások:

Az "Europa és Zeusz bikának öltözött Zeusz" című mozaik a nápolyi Nemzeti Múzeumban található. Nem kell kinyomtatnom az Újszövetségben szereplő párhuzamos történetet, a "Mária mennybemenetelét".

sága, Isten fiának megváltó funkciója, a csodák, sőt egy isten keresztre feszítése, a halottak feltámasztása és a feltámadás, a kenyérrrel és borral való kultikus ünneplés.



Ízisz madár alakjában a gonosz elleni harcban meghalt Ozirisz ébredésekor, majd három napig látogatta a halottak lelkét az alvilágban - dombormű I. Szétosz halotti templomában Abüdoszban (Egyiptom) -, így Jézus feltámadásának története nem újdonság.



Antonius Pius császár és felesége, Faustina mennybemenetelét ábrázoló dombormű a Vatikáni Múzeumokban található (a gipszöntvényt a mainzi Római-Germán Múzeumban fényképeztem). Bizonyára ismeri a Jézus mennybemenetelét, és még inkább Máriát ábrázoló festményeket.

2. Christian Lindtner dán indológus (1949-2020), aki a görög és latin nyelvek, valamint az ősi indiai nyelvek, a szanszkrit és a pali szakmai ismereteivel rendelkezik. "Jézus Krisztus titkai" című könyvében Lindtner leírja, hogy az Újszövetség nyilvánvalóan nagyrészt az ősi indiai buddhista szövegek plágizálása - "felturbózva" a Nyugaton jellemző mitológiákból és a judaizmusból is származó "betétekkel". Lindtner ezt azzal magyarázza, hogy a buddhista szerzetesek egy nyugati buddhizmust akartak létrehozni, de csak a buddhista filozófia érdekelte őket, és így ezt a buddhizmust egy nyugaton szokásos (külső) "keretbe" építették be. A buddhizmus "buddhista hőse" a nyugatiak számára tehát a buddhisták által kitalált Jézus, és így jut el Lindtner a "Jézus

Buddha" kvintesszenciájához. Bővebben Christian Lindtnerről a <https://unsermitteleuropa.com/in-memori-am-dr-phil-christian-lindtner-1949-2020/> oldalon (vagy egyszerűbben kereshet a google-ban: "Christian Lindtner" és "Our Central Europe").

3. Hyam Maccoby (1924-2004) zsidó-angol Talmud-tudós, aki legutóbb a Leeds-i Egyetem Zsidó Tanulmányok Központjának professzora volt. "A mítoszteremtő" című könyvében Maccoby ezt az "új jövevényt", Pált veszi górcső alá - és többek között leírja, hogyan ültette át Jézusra a gyermekkorában Tarsusban, az olykor véres Attisz és Adonisz kultusz egyik fő központjában megismert "történeteket" és rítusokat, és így egy teljesen új vallást hozott létre, amelynek semmi, de legalábbis nem sok köze van a valódi Jézushoz. Tehát ahogy Lindtner azt mondja, hogy "Jézus Buddha", Maccoby azt mondaná - lazán Pál alapján -, hogy "Jézus Attis".

Amit ez a három kritikus tudós kiderített, az valójában halálos csapás lenne keresztény hitünkre. Végül is a hitünket alkotó legfontosabb tanítások körül forog.

De ez még nem a nap vége!

A döntő utalást arra, hogy mi volt Jézus, mi mellett kötelezte el magát, és miért ölték meg olyan kegyetlenül, meglepő módon egy szomszédától, egy földművestől kaptam a Kölntől nyugatra fekvő Knolleburekaffban ("cukorrépa-falu"), ahol én lakom (ott nem csak cukorrépat termesztenek). Egyszer bérbe adta az egyik lakását a mezőn lévő, átalakított "kőbányában" egy stricinek, egy félvilági profinak, és elbeszélgetett vele a "szakmájáról". És amikor valamikor beszélgetett velem, arra a következtetésre jutottunk, hogy a János evangéliumában olvasható híres történet, amelyben Jézus megmenti a bűnöst a megkövezés elől, egyértelműen a félvilági büntetés története. Mert mikor fordul elő, hogy egy nőt tetten érnek "ilyesmin" - és van két "fogó", akik aztán egyenesen a bíróságra szaladnak, tudván, hogy ez halálbüntetést jelent az elkapott nő számára? Ez amúgy sem történik meg soha, hacsak nem szándékosan nem szerveznek meg itt valamit. Jézus bizonyára tudta mindezt. Hiszen - feltehetően korábbi, az egész térségben családi házépítő csoportban végzett házépítői munkája révén - a prostituáltakkal és a vámszedőkkel (vagy inkább adószedőkkel) is jóban volt, és bizonyára velük is beszélgetett a problémáikról. És onnan tudta meg például, hogyan zsarolták a nőket prostitúcióra - a Dániel könyvének függelékében a szép Susanna történetének "kéttanú-eljárása" szerint: "Vagy lefekszel velünk (ami akkoriban a prostitúcióba való belépést jelentette), vagy ha megtagadod, akkor feljelentünk a bíróságon, és azt mondjuk, hogy rajtakaptunk, amint egy fiatalemberrel szexeltél, de ő megszökött, akkor kivégezünk". Egy vonzó nőnek tehát csak a prostitúció vagy a halál közül választhatott az ilyen férfiakkal szemben - tehát esélye sem volt. A János evangéliumában szereplő bűnös esetében pedig nyilvánvalóan némileg más volt a helyzet: ő minden bizonnyal prostituált volt, és

valahogy megszegte "foglalkozásának" szabályait - nem tudjuk, mi volt az, de ez nem is fontos -, és most ezért kellett megbűnhődnie. Talán eltitkolta a



Ha jól értelmezem a "Jézus és a bűnös" című festményt, akkor az idősebb Lukás Cranach (1472-1553) festőnek ugyanaz volt a véleménye a János evangéliumában szereplő elbeszélésről, mint nekem, hogy tehát egy bűnügyi történetről van szó. Nem hiszem, hogy ennél egyértelműbben le

lehet festeni, ha a leendő füvesek szerinted bűnözők, legalább nem tűnnek fülledt moralizálóknak. A két "bölcs, idősebb úr" hátul jobbra pedig a tipikus nagyképű teológusok és filozófusok (és valószínűleg a legtöbb újságíró is), akik mindig csak a felszint látják, és nem (akarják) tudni, mi is történik valójában. Így a bűnözők továbbra is azt és úgy csinálhatnak, amit és ahogy akarnak. Lenyűgöző kép! Már tudom, miért festettem ezt magamnak Vietnamban!

helyes jövedelmét, és nem adta át rendesen? Talán ő is hallott Jézus beszédeiről, és el akarta hagyni a szakmáját? Ezért a "védelmezői" (vagy stricijeji) úgy intézték, hogy rajtakapták, amint egy kérővel szexelt (ez egy megrendezett történet volt, így a kérő észrevétlenül el tudott menekülni), és ezért meg kell büntetni - különösen figyelmeztetésként "a védelmezők többi nőjének", hogy ne csináljanak ők is ilyen ostobaságot ...

Jézus pedig tanúja volt ennek a brutális viselkedésnek - és nyilvános beszédekben elítélte: "A bűn ellen, a képmutatók ellen, a szeretetért". Tehát a nyilvánvalóan nagyon erős demimonde, ma úgy mondanánk, hogy "maffia" ellen lépett fel. Ezért meg kellett halnia.

Jézus tehát nem vallásalapító volt, ahogyan az Újszövetség leírja, hanem valami olyan oknyomozó újságíró, mint napjainkban Peter R. de Vries (Hollandia), Ján Kuciak és menyasszonya, Martina Kusnirova (Szlovákia), Daphne Caruana Galizia (Málta) és Jamal Khashoggi (Szaúd-Arábia). Tehát a prostitúcióval és a pénzzel kapcsolatos bűnös machinációkról (a maffia tipikus üzleti területei, a hatóságok funkcionáriusai részt vettek vagy félrenéztek) "a helyszínen" szerzett tudomást, majd a ma megszokott média hiányában ezt

nyilvános beszédekben - amelyek később többé-kevésbé jámbor prédikációk lettek, senkinek sem ártottak.

És hogyan jött létre ez a "plagizált Újszövetség"? A dolog tulajdonképpen nagyon egyszerű, ha már egyszer előálltunk azzal a gondolattal, hogy mi az a félvilág, amely ellen Jézus elkötelezte magát. Mert Jézus halálával természetesen nem haltak meg Jézus eszméi sem, elég sokáig beszélt nyilvánosan, és így voltak követői is. És halála után néhányan közülük az ő szellemében kezdték folytatni. Jézus ellenfeleinek ez egyáltalán nem tetszett. De hogyan kellene ezt megtenniük, hogy hatékonyan "hatástalanítsák" Jézus aggodalmát? Hasonló problémát ismerünk ma a számítógépek merevlemezein lévő fájlok törlésével kapcsolatban. Ha a "törlés" funkcióra kattintva törli őket, a tartalom természetesen megmarad, csak már nem találja meg. De vannak programok, amelyekkel újra megtalálhatók. Valamit csak akkor törölnek igazán, ha a törlendő tartalmat új tartalommal írják felül. És így volt ez Jézus elkötelezettségével is - ezért írták felül egy "új tartalommal" - vagyis egy koncepcióval mindezekből a más vallásokból származó plágiumokból, amelyeket ma "Újszövetségment" ismerünk. Az Újszövetség tehát nem egy reklám- és építő írás a valódi Jézus mellett, hanem egy zseniális elterelő manőver a valódi Jézus és ügye ellen - a kor eszközeivel, ahogyan az isten- és buddhista történeteknek ezek a plagizálásai is voltak.

És ebben a törlésben és átírásban nyilvánvalóan vezető szerepet játszott ez az "újonc" Pál, mert neki volt az az ötlete, hogy Jézus kereszthalálát egy saját maga által kívánt áldozati halállal változtassa meg - az emberiség bármitől való megváltásáért.....

Ez azt is jelenti, hogy vallásunk három, a cikk elején idézett kritikusának teljesen igaza van a kritikájukban - csak a probléma megoldása némileg másképp nézhet ki, mint ahogyan ők elképzelték.

Erről és mindenekelőtt arról, hogy mit jelent ma számunkra a valódi Jézus felfedezése, bővebben a www.michael-preuschoff.de honlapon a "Jézus ideológiája" címszó alatt olvashatsz - több nyelven is (a jelenleg legjobb fordítóprogrammal fordítva: www.deepl.com).

De már hallom is a kritikusokat, akik azt mondják: Feltételezve, hogy a János 8. fejezetében szereplő büntörténet valóban egy félvilági büntetés történet, ezért ez közvetett bizonyíték a valódi Jézusra. De hogyan lehet egyetlen közvetett bizonyíték alapján az egész hagyományos teológiát a tengerbe dobni? Erre csak annyit tudok megjegyezni, hogy egy tisztázatlan ügyben nagyon jól lehet egyetlen jó közvetett bizonyítékból tökéletesen rekonstruálni egy ügyet! Jézus esete pedig valóban rendkívül tisztázatlan - senki sem tudja például, hogy ki írta az Újszövetséget (mindenesetre nem Jézus tanítványai vagy mások, akik személyesen tapasztalták Jézust), miért írták meg, és hogyan került "a nép közé".

És mindenekelőtt: a valódi Jézus elkötelezettségéhez való visszatéréssel -

vagyis egy "jézusi ideológiához" - vallásunk természetesen teljesen másként nézne ki, nem lenne többé papok és tudósok vallása, nem lenne többé a dogmák és a hit vallása, és így nem lenne többé a hatalom és az uralom vallása sem, amelynek fő céljai a megbocsátás és a halál utáni életben való megnyugvás, hanem egy magasan etikus életszemlélet, ésszerű játékszabályokkal. És ezek az ésszerű szabályok olyanok lennének, hogy mindenki el tudná fogadni őket, különösen a szexuális erkölcs tekintetében. Ezeket azonban már gyermekkoruktól kezdve meg kellene tanítani nekik. A "mindenki" alatt a muszlimokat is értem - tanári tapasztalataim szerint éppen az ő lányaik érdeklődnek a legjobban. Az "öregeket" úgysem tudjuk elérni - de a fiatalokat igen! Persze, általában véve nehéz elérni őket, de ha megnyerjük a keresztény fiataljainkat, akkor híre megy - és különösen az internet korában - a muszlim fiatalok körében is!

És itt van valami a mai élet valóságából: hogyan lehet a nyelv egyenesen idióta genderézése helyett a nőket és a lányokat valóban felértékelni.

Tulajdonképpen elég szó esett már a nemek közötti különbségtétel problémájáról. Ez az átformálás végül is a német nyelv teljesen értelmetlen és teljesen felesleges, sőt gyakran nevetséges elferdítése. Ez elvileg (mint az abrakadabra varázsszó) több nemi igazságosságot és ezáltal a nők további felemelkedését hozza magával. De a tapasztalat az, hogy ez egyszerűen nem működik egy ilyen "varázsszavas nyelvvel", egy nyelv egyszerűen nem tud ilyen felértékelődést elérni - mert ez mindig fordítva történik: a megváltozott valóság okozza - ha egyáltalán szükséges - a nyelv változását. Tehát másképp kell gondoskodnunk a valóság megváltoztatásáról!

A nemek közötti egyenlőséggel pedig ismét egy új kocát terelgetnek a faluban - azzal a céllal, hogy minden maradjon a régiben, ami azt illeti, hogy mi az, ami valóban számít, és mi az, amin változtatni kell! És valószínűleg így van ez más országokban is - bármilyen "egyéb kocákkal", amelyek a valóságban hatástalanok a nők valódi felértékelődésére.

Amire gondolok, azt talán legjobban egy beszélgetés fejezi ki, amelyet egy tanuló édesanyjával folytattam viszonylag nem sokkal a szakiskolai tanári "pályafutásom" kezdete után egy szülői értekezlet alkalmával: sok évvel ezelőtt egy szülői értekezleten megkérdezte tőlem, hogy mi a célja a hitoktatásnak. Azt válaszoltam, meglehetősen komolytalanul: "A lányok mind skizofrének. Ő: "?????" Én: "Hát, pánikba esnek az ártalmatlan és paradicsomi dolgoktól, ahol szintén hasznos emberi természetismeretet gyűjthetnének, és inspirálhatnák a szép erkölcsre vágyó férfiakat, akiknek minden rendben akar lenni, nevezetesen a "meztelenül a tengerparton". De a problémás, nevezetesen a túl gyakran megkérdőjelezhető partnerekkel való szex, ami néha életre szóló traumát is okoz nekik, ezt akarják és ezt teszik." "És - kérdezte az anya -, mit akarsz most csinálni? Én: "Hogy a lányok mindegyike csinálja a mási-

kat." Az anya: "Ha ezt meg tudod csinálni, akkor jó vagy!"

Igen, mi történik itt valójában?

A helyzet az, hogy mi emberek természetünknel fogva nagyon erkölcsös lények vagyunk, különösen szexuális kérdésekben - és ez már fiatalkorunktól kezdve így van, különösen a lányok esetében. És mivel nem tanítanak nekik semmilyen kifejezett erkölcsöt - az agyukat a természet is erre adta -, átveszik a társadalmukban elterjedt erkölcsöt, és ez a testtel szembeni ellenségesség ál-morál, így már gyermekkoruktól kezdve megtanulják, hogy szégyelljék a testüket. Mert különösen azok a részek, amelyek megkülönböztetik őket az ellenkező nemtől, nyilvánvalóan olyanok, amelyeket az ember inkább nem mutat meg másoknak, ami azt jelenti, hogy valami gonosz dolognak kell lennie.

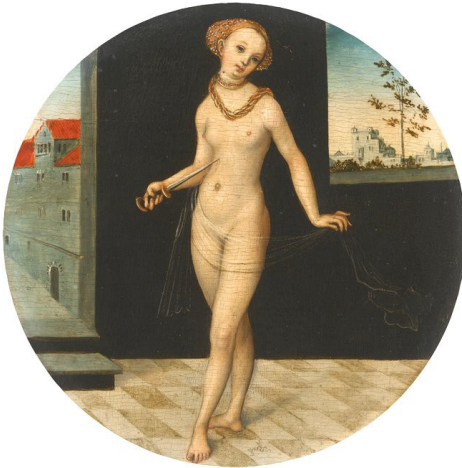
Ezért a szégyen! De az élet megy tovább - és egy bizonyos ponton az ellenkező neműek is érdekelnek. Tulajdonképpen elég lenne a fiatalok számára, akik mindig egyfajta "udvarlási fázisban" vannak, hogy megtalálják a számukra megfelelő partnert, hogy lássák és megmutassák - más szóval egy teljesen ártalmatlan játék, hogy megismerjék egymást. De ez nem lehetséges - az ilyen ártalmatlan viselkedést lehetetlenné teszi a testi ellenségeskedésre vagy akár szégyenérzetre való nevelés. Mert a szégyentől való megszabadulás prostituált szokás lenne - és az ember nem prostituált, és nem is akar az lenni. Mert ez ellentmondana a magas erkölcsnek ...

Mit tegyünk? Mivel a közösülésnek egyszer úgyis meg kell történnie, és mivel, mint mindenki mondja, nem mindenkinél működik jól, a lányok azt mondják magukban: "Akkor csináljuk! Végül is a szexuális együttlét a szexuális önrendelkezés része és a sikeres emancipáció jele. És mindenki arról beszél, hogy ez teljesen normális, sőt, annak kell lennie - annak jeleként is, hogy normális és egészséges vagy". Ezért belevágnak - és gyakran olyan partnerekkel, akik valójában alkalmatlanok -, mint ahogy az anyával folytatott beszélgetés témája is volt.

De az erkölcsnek ez a kiforgatása, hogy mi az, ami valójában ártalmatlan szórakozás és teljesen természetes dolog (ha az ember csak helyesen csinálná), és mi az, ami nem annyira ártalmatlan, és mit kell vagy nem szabad a fiataloknak tenniük, a helyzettől függően, felforgatja a szexuális erkölcsöt a civilizációnkban. Jézus idejében a nagy bűnös energiával rendelkező lányokat és fiatal nőket egyenesen bűnözői módszerekkel térítették el a természetükből fakadóan magas erkölcsösségüktől - ma közömbösségre és empátia hiányára programozzák őket egy ál-morálra való manipulációval. Itt valamit rendbe tenni - kezdve a fiatalokkal - és bekapcsolódni, ez lenne a vallásunk feladata - a jézusi ideológia szerint. Ez vezetne a sikeres szexuális önrendelkezéshez és a valódi emancipációhoz, különösen a lányok és így a nők későbbi életében - ha egyrészt leküzdenék a testtel szembeni ellenségeskedésüket, másrészt csak ott létesítenének

szexuális kapcsolatot, ahová az természetüknél fogva tartozik, nevezetesen a családban (mert közben gyerekek szülehetnek - és a gyerekek igenis a családba tartoznak)!

Ami pedig a szégyent illeti, az csak abból fakad, hogy nem éljük meg a természetes erkölcsünket - ami a monogámia. És ha ezt a természetes erkölcsöt élnénk, akkor a szégyen automatikusan eltűnne, mondhatni, mint egy rossz rémálom. Ezt a természetes erkölcsiséget úgy lehet elérni, hogy a lányokat ebben az értelemben ravaszabbá tesszük!



Az idősebb Lukas Cranach, aki egyszerre volt festő és humanista, egyik eszménye az volt, hogy az erkölcs és a meztelenség összetartozik, sőt, talán az igazi erkölcs csak akkor lehetséges, ha meztelenséggel is párosul (persze mindig csak ott, ahová illik). Nagyon szép példája ennek a kombinációnak a római polgárnő, Lucretia ábrázolása, még ha szomorú is a sorsa. Megerőszakolták, és annyira szenvedett ettől a szörnyű élménytől, amiben ő maga ártatlan volt, de amivel nem akart tovább élni - hogy megölte

magát. A rómaiak ezért őt tartották az erkölcs megtestesítőjének. És ebben az értelemben festette meg őt Lucas Cranach az idősebb.

De ennek a grandiózus manipulációnak a tükrében a nemek közötti különbségtétel is tökéletes elterelő hadművelet. Erről bővebben a www.michael-preuschoff.de , itt különösen a "Jesusideologie" című online könyv.

Michael Preuschoff, Dipl.-Theol. és nyugalmazott szakiskolai vallástanár, e-mail: hpreuschoff@gmx.de

Németből fordítva www.deepl.com

VENUSDIENST

Karin Freiwald – meine Jahre als Hure



Offene Worte
über die Sexarbeit

Mit historischen Streiflichtern
zu »Liebe, Lust und Laster«



Karin Freiwald – links oben wenige Monate vor dem Beginn ihrer Sexarbeit, rechts oben ihr »Werbefotos im Clubbordell«. Links: im ersten Jahr als Prostituierte.



In ihrer autobiographischen Erzählung schildert Karin Freiwald mit beachtlichem Bekennermut den Werdegang zur Hure und erinnert sich an die eindrucksvollsten Erlebnisse und Erfahrungen während der Zeit als Sexarbeiterin. Sie ermöglicht den Lesern einen tiefen Blick in die eigentümliche Welt der Prostitution.

A "Venusdienst - Karin Freiwald - Meine Jahre als Hure" ("Vénusz szolgálat - Kurvás éveim") című könyvre egy barátom hívta fel a figyelmemet, amikor az interneten volt. És olvasás közben -

teljesen véletlenül - rábukkantam egy olyan részre (34. és 35. oldal), amelyben a honlapomat idézték:

Egy honlapon (www.basisreligion.de) nemrég találtam egy érvelést a bimbókkal kapcsolatban, amely nagyon találóan írja le egy bizonyos viselkedésbeli lenyomat gyökereit: "Mielőtt azonban felhúznánk az orrunkat egy ilyen állítólag erkölcsstelen lányra, tudatosítanunk kell magunkban, hogy ki is itt valójában az erkölcsstelen. Hogyan boldogult egy ilyen lány a múltban? Nem inkább egy rabszolga erkölcsöt tanítottak neki mindenféle tabukkal és félelmekkel gyerekkorától kezdve, ami megkövetelte a butaságát és naivitását? Nem azt hitték-e vele mindig, hogy a szégyen minden erkölcs megtestesítője, és nem küldte-e ez őt rossz irányba, és nem tette-e ez eléggé kíváncsivá a többre?" (Megjegyzés: azóta egy másik, remélhetőleg vonzóbb érvelési módot részesítettem előnyben).

Azt hiszem, joggal lehetek büszke arra, hogy egy prostituált, egy szakmabeli nő, hogy úgy mondjam, egyetért velem (azaz egy teológussal!) abban, hogy a fiatalokat rossz irányba küldik a magas (szexuális) erkölcsiségre való hajlamukkal. A ma oly sokat emlegetett visszaélések bizonyára nagyon rosszak, de szerintem ezek csak a jéghegy csúcsa: Egyszerűen nincs erkölcsbarát kulturális légkör - és ezért elsősorban a vallások a felelősek! Mert az emberek gyermekkoruktól kezdve - különösen a vallásokon keresztül - nem valódi erkölcsöt tanulnak, hanem csak egy illuzórikus erkölcsöt, nevezetesen a szégyen (vagy a testtel szembeni ellenségeskedés) erkölcsét. A valódi erkölcsnek, különösen a fiataloknál, különösen a lányoknál, akiknek még nincs "szexuális tapasztalatuk", akiknek bizonyára van bizonyos kíváncsiságuk, de (még) nincs kényszerük arra, hogy megismételjék, a tudatosságból kell fakadnia, nem pedig a fürdőruhából vagy a bikiniből. De a vallásoknak éppen ez a fajta tudatosság nem érdeke. És sem a vallások, sem senki más nem végez semmilyen kutatást ezzel kapcsolatban, pedig éppen itt lehetne valamit tenni!